

2) Má být čl. 33 odst. 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS⁽²⁾ (dále jen „směrnice“) vykládán v tom smyslu, že zakazuje zachovávat (místní podnikatelskou) daň, kterou jsou zatíženy činnosti na vlastní účet, jejichž účelem je dosažení výnosu nebo zisku a kterou lze v zásadě charakterizovat jako daň z čistých příjmů po odečtení pořizovací ceny zboží dodaného a služeb poskytnutých třetími osobami a nákladů na materiál? Může tedy být v souladu s uvedeným článkem daň takové povahy označena za daň z obrátu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 236, s. 846.

⁽²⁾ Úř. věst. L 145, s. 1. (Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

Žaloba podaná dne 20. července 2006 – Komise Evropských společenství v. Nizozemské království

(Věc C-322/06)

(2006/C 237/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: N. Yerrell a W. Wils, zmocněnci)

Žalovaný: Nizozemské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Nizozemské království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě⁽¹⁾, nebo v každém případě tím, že o nich Komisi neuvědomilo, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

— uložit Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 23. března 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 80, s. 35 (Zvl. vyd. 05/04, s. 224).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Mercantil 3 de Barcelona (Španělsko) dne 27. července 2006 – Alfredo Nieto Nuño v. Leonci Monlleó Franquet

(Věc C-328/06)

(2006/C 237/13)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Mercantil 3 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobce: Alfredo Nieto Nuño

Žalovaný: Leonci Monlleó Franquet

Předběžné otázky

Vztahuje se pojem ochranné známky „obecně známé“ v členském státě, uvedený v článku 4 první směrnice Rady 89/104/EHS⁽¹⁾ ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, pouze a výhradně ke stupni známosti a zavedení v členském státě Evropské unie nebo na podstatné části území státu, anebo se může obecná známost ochranné známky vázat na území, které se neshoduje s územím státu, ale odpovídá autonomní oblasti, regionu, kraji či městu, v závislosti na tom, jaký výrobek či služba jsou ochrannou známkou chráněny a jakým adresátům je ochranná známka skutečně určena; tedy v závislosti na trhu, kde se ochranná známka uplatňuje?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92.